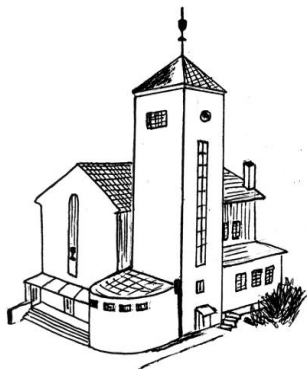

Adventní Sborové listy 2010

Českobratrská církev evangelická, sbor Mšeno u Mělníka

Adventní úvaha

Jako všechny tradice i Advent musel někdy vzniknout. Prý přišel do Říma někdy v 5. století z Galie, trval 6 týdnů a byl považován za dobu půstu. Teprve papež Řehoř Veliký v 7. století jej omezil na čtyři neděle před Vánoce. Končit má na Štědrý den po setmění. Postní charakter si však dlouho uchoval. V liturgicky zaměřených církvích se to vyjadřuje i barvami. Fialová nebo také purpurová (což je směs červené a modré ve stejném poměru) je barva půstu a pokání a je liturgickou kostelní barvou v oněch nedělích, vyjma třetí neděle zvané Gaudete („radujte se“), kdy je povolena růžová. V protestantských liturgických církvích se však pro adventní neděle vžila barva jasně modrá, jakožto symbol naděje a radostného očekávání.

Advent, jako očekávání příchodu (Adventus) byl však prý původně spojen nikoli s narozením dítěte-Ježíše, nýbrž s očekáváním druhého příchodu Krista Krále v moci a slávě. Tomu by odpovídalo, že původně řecky se vánoční svátky nazývaly Epifania, což znamená „zjevení“. Zjevení ve smyslu objevení se či vystoupení mocného božstva nebo krále před zraky shromážděného lidu. Pak ovšem dává smysl jak pokání, tak radostné očekávání, tak i to slovo advent. Očekávat příchod něčeho, co se už stalo, smysl nedává.

Byla tedy tehdy mysl lidí - u příležitosti narození Ježíšova - obrácena do budoucnosti. K tomu, co se má stát a co je důvodem křesťanovy naděje. Bylo to v té době zvláště zapotřebí. Ve staletích po rozpadu Římské říše, kdy jednotlivá města a kraje se stávaly kořistí barbarských náčelníků, se to mnohým jevilo jako konec civilizace a zánik světa, ve kterém se dá žít. Je třeba říci, že církev v těch opravdu drsných staletích nezpanikařila, nepropadla zoufalství a -byť za cenu mnohých ústupků - v nových poměrech nejen přežila, ale vyšla z nich nakonec posílena. To proto, že hleděla do budoucnosti s nadějí, která se neděsí hrůz přítomné chvíle. Co pro jiné znamenalo konec, byl pro tehdejší křesťany jen začátek obtížné cesty na jejímž konci je království Kristovo.

Oproti tomu tradice adventního věnce je poměrně mladá. Začala před 150ti lety v sirotčinci na předměstí Hamburku, když vychovatel a teolog Johan Wichern pověsil nad vchod do sirotčince kolo se svíčkami na každý den Adventu. Děti pak vždy po ranní pobožnosti zapálily jednu svíčku. Dole byla kasička na milodary. Zvyk se rychle rozšířil a přenesl i do kostelů, ovšem už v dnešní podobě se čtyřmi svíčkami. Svým počátkem je to tedy gesto pro chudé. A chudí se z něho radují. Prostě a důstojně. To je zpřítomnělé evangelium, neboť to je přeci především pro chudé. Prostý a důstojný - oproti poněkud kýčovitým jesličkám - je i adventní věnec.

Jan Kozlík

Jubileum Jany Šimerové

29. listopadu si připomínáme významné životní jubileum - 70 let od narození sestry farářky Jany Šimerové. Mšenský sbor chce při této příležitosti popřát sestře farářce od Pána Boha vše dobré - hodně zdraví a síly do dalších dnů a let.

Po odchodu bratra faráře J. Vanči jsme tehdy prosili o nové obsazení sboru, aby zde započaté dílo se mohlo i nadále konat. S Boží pomocí se tak stalo a spatřujeme v tom i Boží vůli a ochotu sestry farářky, že na sebe vzala tento přetěžký úkol. Mít na starosti dva sbory a ještě kazatelskou stanicí nebylo snadné.

28. října 1984 měla sestra Šimerová ve sboru instalaci a plných 16 let zde vyplnila poctivou, obětavou a věrnou službou. Za tuto dobrou

práci a za vše, co zde vykonala za pomoci své maminky, milé a nezapomenutelné sestry M. Kosejkové a dcery Johanky, která vystudovala naši bohosloveckou fakultu, jsme ji nesmírně vděční.

V r.2000 odešla na zasloužený odpočinek do Libkovic, kde ještě vypomáhala v tamním sboru.

V Kristu nic nekončí, vše pokračuje a v tom je naše veliká naděje pro tento sbor.

V opravdové víře a naději v Boží pomoc a posilu překonala sestra Šimerová pro ni těžké životní zkoušky.

Ať vám Pán Bůh, milá sestro farářko, i nadále uděluje své požehnání a váš milý vnuk Tomáš ať Vám i nadále dělá radost a je Vám oporou pro všechny dny.

Lydie Pavelková

Advent

Nejprve bych chtěl připomenout něco z historie tohoto období, odkud se k nám tato tradice dostala. První začátky slavení adventu se objevují v jižní Galii a ve Španělsku koncem 4. století. Od 12. do 13. století se stal advent začátkem nového liturgického roku, který do té doby začínal Vánocemi. Pro křesťany je advent dobou zklidnění, sebezpytování a čekání na oslavy Kristova narození.

Adventní tradice však sahají daleko hlouběji než na přelom letopočtu. Pro pohany na severní polokouli byly nekonečné noci a krátké studené dny ve znamení čekání na slunovrat, kdy se bude světlo zase prodlužovat a nabírat na síle. Advent pochází z latinského slova „adventus“, což znamená příchod.

Křesťané v době adventní očekávají dvojí příchod Pána Ježíše. První příchod je jeho narození o Vánocích. A zvláště v době adventní se očekává druhý příchod Pána Ježíše při posledním soudu.

Adventní doba trvá čtyři neděle před slavností Narození Páně 25.12.

Datum první adventní neděle je pohyblivé. Je to proto, že poslední adventní neděle - čtvrtá - připadá vždy na neděli před 25. prosincem

(který je hlavním vánočním svátkem). A protože 25. prosinec je každý rok v jiném dni v týdnu, tak i 1. adventní neděle má každý rok jiné datum. Advent vždy trvá do půlnoci dne 24.12. Pro letošní rok připadá první adventní neděle na 28. listopad.

Jedním ze symbolů adventu je adventní věnec. Jsou na něm čtyři svíčky, které se zapalují zejména při bohoslužbách postupně každou nedělí. Na první neděli adventní 1 svíčka, na druhou adventní neděli 2 svíčky, až do poslední adventní neděle, kdy jsou zapáleny svíčky všechny. Adventní věnec má svoji symboliku: kruh – symbol života, zelené větvičky – symbol naděje, svíčky – symbol světla (Ježíše) na cestu životem.

Jak jsem již uvedl, advent znamená příchod, Křesťané očekávají den narození, je to duchovní příprava se zamyšlením se, co očekáváme od příchodu Ježíše, jak se na tento příchod připravujeme.

V současné době dostatku pro velký počet lidí znamená toto období využití označených nedělí místo obrácení se k očekávání, spíše téměř k zběsilému útoku na všechny možné supermarkety. Možná, že to trochu zlehčují, ale při pohledu na komerční označení nedělí na bronzovou, železnou, stříbrnou a zlatou, tak jak jdou postupně před Vánocemi za sebou, mi to jinak nepřipadá. Trochu člověka zarazí, že ten tak zvaný konzumní způsob života ovládl téměř celou naši společnost. Reklama v televizi, novinách a jiných sdělovacích prostředcích vlastně nic jiného nenabízí. Člověk, který se tomu nějakým způsobem vymyká, ostatním asi připadá nenormální. Nemyslím si, že příprava dárků na Vánoce je záležitost odsouzeníhodná z hlediska křesťanů, ba právě naopak, ale původní význam slova advent by nám neměl zůstat ukryt a měli bychom se zamyslet nad tím, co to vlastně znamená. Věřím, že ne všichni, které potkáme v předvánočním shonu si neumí udělat alespoň trochu času na to, aby se zamysleli nad tím, co pro nás křesťany znamená advent, aby se zamysleli nad tím, co vlastně čekáme a aby vnímali, že následné svátky vánoční by pro nás všechny mohly znamenat více než několik dní

volna se spoustou dobrého jídla , ale také zamyšlení nad tím, že se jedná o připomenutí začátku nové epochy lidstva – křesťanství.

Josef Maincl

Krátce

Na hodinách náboženství na faře se každý týden v úterý odpoledne scházejí 4 účastníci – Simona Pavelková, Anička Skopcová, Lukáš Pavelka a Ivan Skopec. Společně s farářem Michalem Šimkem zpívají písně za doprovodu kytary a probírají vybrané kapitoly Evangelického katechismu Jiřího Grubera – např. náboženství, křesťanství, víra či vyznání víry.

Účastníci hodin náboženství na rodinné neděli konané vždy 1. neděli v měsíci zpívají ostatním účastníkům bohoslužeb mládežnické písně.

xxx

Přednášky religionisty Miluláše Vymětala na téma Dialog křesťanů, muslimů a Židů se v modlitebně evangelického kostela ve Mšeně zúčastnilo v pátek 5. listopadu 2010 přes 20 lidí. Přednášející se problematikou zabýval z hlediska politického i náboženského. Jak zdůraznil, z politického hlediska existuje napětí mezi Židy a muslimy, z náboženského hlediska však přetrvává zájem o mezináboženský dialog. Shrnuje v hlavních obrysech vývoj jednotlivých náboženských směrů z hlediska vzájemných vztahů ve světě i u nás. „Svět je opět náboženský,“ připomenul v českých poměrech překvapující trend.

xxx

Dne 7. listopadu 2010 oslavila své 90. narozeniny sestra Libuše Semilská z Tajné, dlouholetá členka sboru a obětavá varhanice. Přejeme jí do dalších let zdraví, Boží požehnání a radost ze života.

xxx

Pastorálka farářů Poděbradského seniorátu se uskutečnila v úterý 9. listopadu 2010 v modlitebně evangelického kostela ve Mšeně. Hostem

byla náměstkyně synodního seniora Lia Valková. „Chceme informovat veřejnost o postojích a stanoviscích Českobratrské církve evangelické,“ zdůraznila mezi jiným. Doprovázela ji právnička synodní rady Olga Navrátilová. Ta zdůraznila, že se usilovně pracuje na organizačním řádu, aby se zprůhlednila a zefektivnila práce Ústřední církevní kanceláře.

xxx

Setkání nad biblí spojené s diskusí nad vybraným biblickým textem se uskutečnilo v úterý 16. listopadu 2010 u sestry Lydie Pavelkové. Obdobné setkání by se mělo konat jednou měsíčně.

xxx

Podzimní koncert vážné hudby se uskutečnil v sobotu 20. listopadu 2010 v evangelickém kostele ve Mšeně. Program ve spolupráci se svými kolegy připravila Veronika Skopcová. Se skladbami J. B. Loeilleta, N. Koškina, P. de Lavigne, M. P. Musorgského, A. Dvořáka a J. Truhlára vystoupili Dr. Josef Šebesta (zpěv), Pavel Šebesta (klavír), Věra Párysová (kytara a altová flétna), Alexandr Visič (kytara), Veronika Skopcová (flétny, cembalo), Anna Skopcová – violoncello. Koncert si přišlo poslechnout asi čtyřicet návštěvníků, kteří odměnili účinkující upřímným potleskem. Všem, kdo se podíleli na přípravě a organizaci koncertu, patří srdečné poděkování.

Adventní sborové listy, zpravodaj FS ČCE ve Mšeně. Prosinec 2010. Připravil LS.

Děkujeme panu Jiřímu Andeltovi - majiteli firmy Elektroslužby ze Mšena - za bezplatné vytištění tohoto čísla Adventních sborových listů.

Recitál Slávka Klecandra

Recitál vedoucího skupiny Oboroh Slávka Klecandra se uskutečnil v sobotu 2. října v evangelickém kostele ve Mšeně. Na tři desítky návštěvníků vyslechlo Klecandrovu skladbu na kytaru doprovázenou foukací harmonikou. Šlo o žalmy a další duchovní písně. Se svým vystoupením byl spokojen jak hudebník, tak přítomní posluchači. Kvalita odpovídala tomu, co o Slávku Klecandrovi napsal hudební kritik Jiří Brabec jako odezvu na Klecandrovu sólové album nazvané „Protějšší břeh“:

„Jen pro dospělé! Tak stojí psáno na časopisech, které přitahují šestnáctileté panice. Protože fyziologicky jsou jim ty obrázky venkonce teoreticky jasné, mají pocit, že vlastně chápou, co je svět dospělých. Nevědí, že to celé je jen reklamní tah a že ty obrázky jsou schválně takové, aby je chápali i v šestnácti.

Mám někdy obavy, že i většina muziky (a kumštu vůbec) je dělána tak, aby zpívala a hrála o záhadných věcech dospělým způsobem, který bez problémů pochopí i šestnáctiletí, s barvotiskovými zápletkami, přehledně a s jednoznačnými obrazy.

Ve skutečnosti je svět nejednoznačný, ale přitom se spoustou podivuhodných harmonií, zvláštních příběhů a útržků. Každý pokus vypovědět o něm dospěle si vyžaduje mnohem víc poctivosti a posmutnělou krásu, kterou nakonec najdete, neprodáte na titulních stranách obscénních časopisů. Přesto stojí za to ji objevovat.

Jsem rád, že se to Slávkovu Klecandrovi (a jeho přátelům) podařilo a těším se z toho.

A když přijde někdo na návštěvu, nemusím nic trapně schovávat za zády.“

Michal Šimek

Vyšlo ve Mšenských novinách č. 10 v říjnu 2010

Simon Mawer: Skleněný pokoj

Vydalo nakladatelství Kniha Zlín, 2009

„Nápad napsat tu knížku přišel v okamžiku, kdy jsem poprvé, jako turista vešel do vily, sestoupil do skleněného pokoje a ucítil tu prosvětlenou nádheru, čistotu, otevřenost a sílu,“ Říká Simon Mawer, autor tohoto románu.

Dnes slavnou funkcionalistickou vilu, která je zařazena na seznam památek UNESCO, si nechali postavit Grete a Fritz Tugendhatovi. Navrhl ji v roce 1928 proslulý německý architekt Ludwig Mies van der Rohe. Známy je především prosklený hlavní obytný prostor se zimní zahradou – skleněný pokoj.

A ještě jednou autor: „Nepopírám, že jsem román napsal o skutečné vile, inspirovala mě. Ale použil jsem ji jen jako scénu. Jako jeviště, na němž se odehrává můj smyšlený příběh.“

Příběh líčí osudy fiktivních manželů Landauerových, kterým slavný architekt postaví moderní vilu s ohromným skleněným pokojem. Vila vejde do učebnic architektury, ale Landauerovi na začátku druhé světové války přechází ze země, zatímco dům zabírají nacisté. A po roce 1948 komunisté. Viktor Landauer je Žid, Tugendhatovi byli oba Židé. Landauerovi postavili dům a odešli ze země ve stejné době a ze stejných důvodů jako Tugendhatovi. Ale jinak mezi nimi není žádná spojitost. Zato historické pozadí, v němž se děj románu odehrává, zrcadlí skutečné dějiny našeho národa.

Tento čtivý příběh byl nominován na prestižní Man Bookerovu cenu a překladateli Lukášem Novákem vynesla nominaci na Magnesii Literu.

Ivan Klíma: Moje šílené století I a II

Moje šílené století I., Academia, Praha 2009. 536 stran

Moje šílené století II., Academia, Praha 2010. 388 stran

Klímovy dvoudílné paměti jsou pozoruhodným dílem. Podávají kus našich dějin jako autorův osobní příběh. Proč se Ivan Klíma rozhodl napsat tak obsáhlé memoáry? Jak autor hned v úvodu přiznává, hlavním důvodem bylo jeho několikaleté členství v komunistické straně a také fakt, že se tomuto tématu dlouhá léta ve své tvorbě vyhýbal.

První díl paměti sahá od jeho dětství až do památného spisovatelského sjezdu v roce 1967. Otec Ivana Klímy byl před válkou špičkový vědec, elektroinženýr, s dobrými styky v zahraničí. A také přesvědčený komunist. Do Terezína byl odvečen mezi prvními. Přestože byl židovského původu, v koncentračním táboře přežil. Snad mohl děkovat svým mimořádným odborným znalostem, jichž si cenili i Němci.

Také malý Ivan strávil v Terezíně téměř pět let. Když společně s matkou a bratrem unikli smrti v koncentračním táboře, vrátili se do Prahy. Ivanovi bylo v té době necelých čtrnáct let. Zkušenost z koncentračního tábora ovlivnila názory celé rodiny, projevovalo se to zejména v příklonu ke komunismu. Autor popisuje poválečné období, opojení komunismem a následné vystřízlivění. V roce 1967 byl po odbojném projevu na sjezdu spisovatelů vyloučen z KSČ. Odevzdáním legitimace KSČ první díl memoárů končí. Tuto část napsal jakoby z hlediska tehdejších let. Na konci každé kapitoly ale připojil esej, který už je psán z dnešního pohledu, protože, jak říká: „...člověk za padesát let přece jen zmoudřel“.

Druhý díl Klímových vzpomínek bez proluky navazuje na první. Začíná rokem 1967 a Pražským jarem, pokračuje okupací. Ještě než zemi znovu oddělila od západní kultury železná opona, je pozván do Spojených států, kde by mohl s rodinou zůstat. České kořeny a sepětí s rodným jazykem jej však přivádějí zpátky, aby prožil spolu s ostatními dvacet let období, jemuž se říkalo “normalizace“.

Nikoho nepřekvapí, že Ivan Klíma figuroval na zvláštní černé listině autorů, kteří nesměli jednak publikovat, jednak zastávat kvalifikovanější zaměstnání. Pracoval nejprve jako sanitář a později jako metař a pošťák. Přesto nepřestal psát a jeho díla vycházela jak v samizdatu a exilových nakladatelstvích, tak v překladech po celém světě.

Milí bratři, milé sestry, výše uvedené tituly budou jistě dobrým dárkem pod vánoční stromeček. Bohužel oba díly Klímových pamětí jsou v současné době beznadějně vyprodány. Nepochybuji o tom, že se v brzké době dočkáme dalších vydání. Zatím nezbývá, než vyrazit do některé z veřejných knihoven a oba díly si vypůjčit.

Alena Mašálková

Bohoslužby ve vánočním a novoročním období

Neděle 19.12. 2010 v 10 hodin

Neděle 25.12. 2010 v 10 hodin
(vysluhování Večeře Páně; scénka dětí)

Neděle 26. 12. 2010 v 10 hodin

Neděle 2.1. 2011 v 10 hodin
(vysluhování Večeře Páně)

Na Nový rok 1. 1. 2011 se bohoslužby **nekonají**.

Sborové listy na internetu

Sborové listy si můžete také stáhnout na www.mseno.cz v sekci Život ve městě – Církev – Českobratrská církev evangelická. Najdete tam navíc článek o adventu od Josefa Maincla.

Salár a dary

Zaplatit salár za r. 2010 nebo věnovat peněžní dar na opravy a provoz sboru můžete osobně v kostele u bratra kurátora J. Kozlíka nebo sestry I. Pavelkové nebo platbou na účet sboru č. 174987837/0300. Děkujeme!

Požehnané vánoční svátky a nový rok 2011 !

Farní sbor Českobratrské církve evangelické ve Mšeně u Mělníka.

Farář Mgr. Michal Šimek, bytem v Kosmonosích,
tel.: 608 718 898, e-mail: simek61@quick.cz.

Bohoslužby se konají každou neděli v 10 hodin.

Výuka náboženství v úterý v 17 h.

Setkání střední generace 1. pátek v měsíci od 18 hod.

Pobožnost v domově seniorů v pátek v 9 h jednou za 14 dní.